

- SERWATKA M. 1964. Nowe stanowiska rzadszych gatunków roślin naczyniowych na Śląsku. – Zeszyty Przyrodnicze Opolskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk **4**: 115–120.
- OLON J., BORZYSZKOWSKI J., BIDLASIK M., RICHLING A., BADORA K., BALON J., BRZEZIŃSKA-WÓJCİK T., CHABUDZIŃSKI Ł., DOBROWOLSKI R., GRZEGORCZYK I., JODŁOWSKI M., KISTOWSKI M., KOT R., KRAŻ P., LECHNIO J., MACIAS A., MAJCHROWSKA A., MALINOWSKA E., MIGOŃ P., MYGA-PIĄTEK U., NITA J., PAPIŃSKA E., RODZIK J., STRZYŻ M., TERPIŁOWSKI S. & ZIAJA W. 2018. Physico-geographical mesoregions of Poland: verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. – *Geographia Polonica* **91**(2): 143–170.
- SOTEK Z., KWIATKOWSKI P. & TROJECKA-BRZEZIŃSKA A. 2014. *Montia fontana* L. Zdrojek błyszczący. – W: R. KAŻMIERCZAKOWA, Z. ZARZYCKI & Z. MIREK (red.), Polska czerwona księga roślin, Wyd. 3, s. 111–113. Instytut Ochrony Przyrody, Polska Akademia Nauk, Kraków.
- SOTEK Z., POPIELA A. & KWIATKOWSKI P. 2003. The distribution of *Montia fontana* L. (*Portulacaceae*) in Poland. – *Acta Societatis Botanicorum Poloniae* **72**(1): 45–51.
- VEREY M. 2017. Teoretyczna analiza i praktyczne konsekwencje przyjęcia modelowej siatki ATPOL jako odwzorowania stożkowego definiującego konwersję współrzędnych płaskich na elipsoidę WGS-84. – *Fragmenta Floristica et Geobotanica Polonica* **24**(2): 469–488.
- WALTERS S. M. 1953. *Montia fontana* L. – *Watsonia* **3**: 1–6.
- ZAJĄC A. 1978. Założenia metodyczne „Atlasu rozmieszczenia roślin naczyniowych w Polsce”. – *Wiadomości Botaniczne* **22**(3): 145–155.
- ZAJĄC M. & ZAJĄC A. 2006. Western element in the vascular flora of Poland. – *Biodiversity: Research and Conservation* **1–2**: 57–63.

ROMAN RYŚ, ul. Męczenników Oświęcimskich 10/12, 68-200 Żary, Polska; e-mail: romanrys51@gmail.com

PIOTR KOBIERSKI, Górzyn 63, 68-300 Lubsco, Polska; e-mail: kobierski.p@gmail.com

Wpłynęło: 15.08.2018 r.; przyjęto do druku: 21.10.2019 r.

DOI: <https://doi.org/10.35535/ffgp-2019-0037>

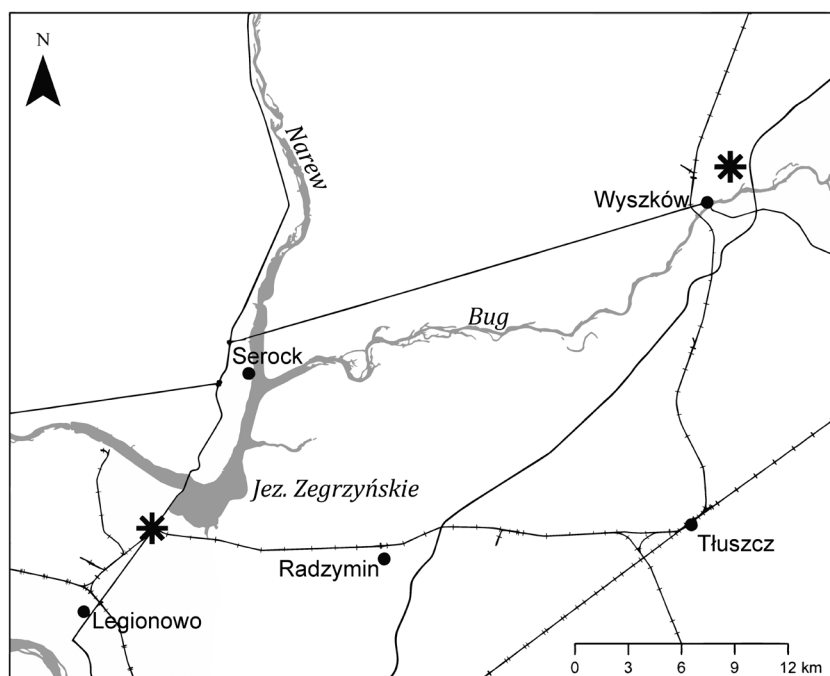
Nowe dane o występowaniu *Silene borysthena* (Caryophyllaceae) na Nizinie Środkowomazowieckiej

Silene borysthena (Gruner) Walters (syn. *Silene parviflora* Ehrh.), lepnica drobnokwiatowa jest przedstawicielem rodziny *Caryophyllaceae*. Jest to roślina dwuletnia, która tworzy niewielkie rozety liściowe złożone z wąskopłatkowatych liści, z których późną wiosną i latem wyrastają kwiatostany o wys. 30–80 cm. Gatunek ten wyglądem jest bardzo zbliżony do pospolitszego gatunku lepnicy wąskopłatkowej *Silene otites* (L.) Wibel, od którego odróżnić go można m.in. po gęstym omszeniu pędu, szypuły, kielicha i paznokcia (KULCZYŃSKI 1921; PAWLUS 1992; RUTKOWSKI 2004).

Silene borysthena reprezentuje w polskiej florzę podelement eurosyberyjski (ZAJĄC & ZAJĄC 2009). Przez nasz kraj oraz przez Nizinę Pannońską przebiega zachodnia granica zasięgu gatunku, który rozciąga się aż do wschodniej Syberii. Centrum występowania *S. borysthena* znajduje się we wschodniej Europie (ZAJĄC 2014). W Polsce gatunek

podawany był z 20 kwadratów ATPOL, przy czym większość znanych populacji skupiona była na Nizinie Środkowomazowieckiej (ZAJĄC 2014). W ostatnich 20 latach występowanie *S. borysthena* zostało potwierdzone jedynie w siedmiu lokalizacjach w dolinie dolnego Bugu i Narwi (FALIŃSKI i in. 2000) oraz na trzech stanowiskach poza tym rejonem: jednym w Lesie Bemowskim w granicach Warszawy oraz dwóch w Małopolskim Przełomie Wisły (ZAJĄC 2014). Siedliskiem *S. borysthena* są ciepłolubne murawy napiaskowe oraz widne lasy sosnowe na piaskach. Za przyczynę zanikania gatunku uznano zaprzestanie tradycyjnego użytkowania i sukcesję wtórną oraz zalesianie muraw napiaskowych (ZAJĄC 2014). Z tego względu gatunek otrzymał kategorię zagrożenia EN (zagrożony) w *Polskiej czerwonej księdze roślin* (ZAJĄC 2014) oraz na *Polskiej czerwonej liście paprotników i roślin kwiatowych* (KAŻMIERCZAKOWA i in. 2016).

W czerwcu 2015 r. i w maju 2016 r. autorzy niniejszej notki odnaleźli *Silene borysthena* w dwóch lokalizacjach (Ryc. 1), w obrębie kwadratów EC7997 oraz EC9695 siatki ATPOL 1 × 1 km (ZAJĄC 1978; KOMSTA 2016; VEREY 2017). Pierwsze ze stanowisk, położone w mezoregionie Doliny Dolnego Bugu (SOLON i in. 2018) w sąsiedztwie miasta Wyszaków, nie było dotąd znane. Drugie, znajdujące się w mezoregionie Kotliny Warszawskiej (SOLON i in. 2018) w rejonie miejscowości Wieliszew, jest prawdopodobnie tożsame z podanym w *Atlasie geobotanicznym doliny Bugu* (FALIŃSKI i in. 2000).



Ryc. 1. Lokalizacja nowego stanowiska *Silene borysthena* w okolicach Wyszakowa oraz potwierdzonego stanowiska tego gatunku w okolicach Jez. Zegrzyńskiego (stanowiska oznaczone gwiazdką)

Fig. 1. Location of the new locality of *Silene borysthena* in the vicinity of Wyszaków, and the confirmed locality near Zegrzyńskie Lake (asterisks mark localities)

Koło Wyszkowa populacja *Silene borysthena* liczyła ok. 200 osobników rozproszonych na tarasie zalewowym pod skarpą doliny, a także na samej skarpie, łącznie na powierzchni ok. 3000 m². Drugie stanowisko znajduje się ok. 1,5 km od brzegu Jeziora Zegrzyńskiego (w kierunku południowo-zachodnim) na nasypie nieczynnej obecnie linii kolejowej, łączącej stację Wieliszew z Zegrzem Południowym, w sąsiedztwie drogi krajowej nr 61. Populacja liczyła ponad 500 kęp rozmieszczonych skupiskowo na powierzchni ok. 5000 m².

W celu charakterystyki warunków występowania *Silene borysthena* w każdej lokalizacji wykonano po trzy zdjęcia fitosocjologiczne (Tab. 1). Ponadto z każdej powierzchni objętej zdjęciem fitosocjologicznym pobrano próbę gleby o objętości ok. 0,5 l (próbka mieszana z pięciu miejsc w obrębie zdjęcia, z głębokości 5–10 cm). W próbach tych oznaczono w laboratorium pH (w wodzie), przewodność elektrolityczną (EC, w proporcji 1:2,5 z wodą destylowaną), zawartość materii organicznej (jako straty prażenia w temp. 450°C przez 4 godziny) oraz skład granulometryczny (metodą sitową wg normy gleboznawczej BN-78/9180-11) (Tab. 2).

Skład gatunkowy zbiorowisk (Tab. 1) wskazuje, że w obu lokalizacjach *Silene borysthena* występowała w murawach napiaskowych ze związku *Koelerion glaucae* z klasy *Koelerio-Corynephoretea*. Murawy te charakteryzowały się luźną strukturą, niskim udziałem roślin naczyniowych, wśród których przeważała *Koeleria glauca* oraz dominacją mchów i porostów, przede wszystkim *Racomitrium canescens*, *Ceratodon purpureus* i (niekiedy) *Cladonia subulata*. Podłożem tych fitocenoz były gleby ubogie w materię organiczną i części spławialne, wytworzone z utworów piaszczystych, drobnoziarnistych na stanowisku koło Wyszkowa lub drobno i średnioziarnistych w okolicach Wieliszewa. Uwagę zwraca ich stosunkowo wysoki (obojętny lub lekko zasadowy) odczyn (Tab. 2), który wynika prawdopodobnie z obecności węglanów.

Stanowisko *Silene borysthena* w okolicach Wyszkowa może być zagrożone sukcesją wtórną, gdyż wypas muraw napiaskowych prawdopodobnie zanikł tam w ostatnich latach bądź jest prowadzony jedynie sporadycznie. Zagrożeniem jest także obecność *Robinia pseudoacacia* w otoczeniu stanowiska, ruch pojazdów motorowych (quady i crossy) oraz składowanie odpadów (stanowisko znajduje się w odległości kilkudziesięciu metrów od zabudowań). Optymalnym rozwiązaniem dla ochrony tego stanowiska byłoby prowadzenie ekstensywnego wypasu i wprowadzenie kontroli nad ruchem pojazdów, które do pewnego stopnia mogłyby przyczynić się do utrzymania inicjalnych warunków, sprzyjających trwaniu muraw napiaskowych. Stanowisko w okolicach Jeziora Zegrzyńskiego jest również zagrożone sukcesją wtórną, ale może być także zniszczone podczas rewitalizacji linii kolejowej planowanej na najbliższe lata oraz zapowiadaną rozbudową drogi krajowej nr 61 do parametrów drogi dwujezdniowej. Odpowiednie zaplanowanie remontu i infrastruktury towarzyszącej tym przedsięwzięciom, mogłoby w znacznym stopniu ograniczyć straty w populacji *S. borysthena*. Jako że gatunek ten w obu lokalizacjach zajmuje dość niewielkie, izolowane płyty siedliska, które w stosunkowo szybkim tempie zanika w całej Polsce wskutek zmian użytkowania (a w sąsiedztwie dużych miast często także wskutek presji urbanizacyjnej, co obserwuje się m.in. w Kotlinie Warszawskiej), wskazany byłby zbiór nasion z obu stanowisk w celu ochrony gatunku *ex situ*.

Tabela 1. Zdjęcia fitosocjologiczne z *Silene borysthenica* ze stanowiska w okolicach Wyszkowa (zdjęcia 1–3) oraz ze stanowiska w okolicach Wieliszewa (zdjęcia 4–6). Nomenklaturę syntaksonomiczną i gatunki charakterystyczne podano za MATUSZKIEWICZEM (2001)

Table 1. Relevés with *Silene borysthenica* from the locality near Wyszów (relevés 1–3) and from the locality near Wieliszew (relevés 4–6). Syntaxonomic nomenclature and characteristic species are given in according to MATUSZKIEWICZ (2001)

Numer kolejny zdjęcia (Relevé number)	1	2	3	4	5	6
Data (Date)	6.09.2015	6.09.2015	6.09.2015	19.05.2016	19.05.2016	19.05.2016
Powierzchnia zdjęcia (Relevé area) [m ²]	10	10	10	10	10	10
Wysokość (Altitude) [m n.p.m.]	90	91	99	78	80	79
Ekspozycja (Aspect) [°]	180	180	180	90	90	135
Nachylenie (Slope) [°]	1	2	20	12	5	5
Pokrycie ogólne (Cover total) [%]	75	65	75	40	40	80
Pokrycie w warstwie zielnej (Cover herb layer) [%]	35	50	45	30	35	50
Pokrycie w warstwie mszystej (Cover moss layer) [%]	50	15	45	20	10	50
Pokrycie martwą materią organiczną (Cover litter layer) [%]	15	3	5	5	20	15
Odsłonięta gleba (Cover bare soil) [%]	20	40	20	50	40	10
Średnia wysokość roślin zielnych (Aver. height herbs) [cm]	5	8	10	15	10	20
Maksymalna wysokość roślin zielnych (Max. height herbs) [cm]	40	50	80	45	35	35
Długość geograficzna (Longitude) [°E]	21,47784	21,47872	21,47919	20,98984	20,98929	20,98884
Szerokość geograficzna (Latitude) [°N]	52,61087	52,61058	52,61076	52,43656	52,43659	52,43636
ChAll. <i>Koelerion glaucae</i>						
<i>Silene borysthenica</i>	1	3	1	2b	2b	1
<i>Koeleria glauca</i>	2b	1	2b	1	1	2b
<i>Plantago arenaria</i>	.	+	.	+	.	.
Sporadyczne (Sporadic): <i>Gypsophila fastigiata</i> (6) 1, <i>Chondrilla juncea</i> (6) +.						
ChAll. <i>Corynephorion</i>						
<i>Cetraria aculeata</i>	2a	.	.	.	+	+
<i>Spergula morisonii</i>	+	+
Sporadyczne (Sporadic): <i>Cladina mitis</i> (6) 2b, <i>Cladonia macilenta</i> (6) +.						
ChAll. <i>Vicio-Potentillion</i>						
<i>Veronica verna</i>	+	+	+	.	.	.
Sporadyczne (Sporadic): <i>Hypochoeris radicata</i> (1) +, <i>Vicia lathyroides</i> (6) 1.						
ChCl. <i>Koelerio-Corynephoretea</i>						
<i>Racomitrium canescens</i>	3	2a	2a	2a	2a	3
<i>Ceratodon purpureus</i>	2a	1	1	1	1	2a
<i>Sedum acre</i>	2a	+	1	.	.	+
<i>Brachythecium albicans</i>	+	+	1	.	.	1
<i>Thymus serpyllum</i>	+	+	1	.	.	1
<i>Cerastium semidecandrum</i>	.	+	+	.	+	+
<i>Rumex acetosella</i>	.	+	+	.	.	1
<i>Veronica dillenii</i>	.	.	.	1	1	1
<i>Corynephorus canescens</i>	.	.	.	+	+	+
<i>Cladonia subulata</i>	1	.	2b	.	.	.

(c.d.)

Tabela 1. Kontynuacja – Table 1. Continued

Numer kolejny zdjęcia (Relevé number)	1	2	3	4	5	6
<i>Festuca trachyphylla</i>	+	2a
Sporadyczne (Sporadic): <i>Sedum sexangulare</i> (1) 2a, <i>Helichrysum arenarium</i> (5) +, <i>Jasione montana</i> (6) 1, <i>Trifolium arvense</i> (6) +.						
ChCl. (i All.) Festuco-Brometea						
<i>Artemisia campestris</i>	+	1	2a	.	.	1
<i>Centaurea stoebe</i>	+	+	1	.	.	1
<i>Scabiosa ochroleuca</i>	+	.	1	.	.	.
<i>Potentilla arenaria</i>	+	.	1	.	.	.
<i>Poa compressa</i>	.	+	+	.	.	.
<i>Poa angustifolia</i>	+	1
<i>Carex praecox</i>	+	+
Sporadyczne (Sporadic): <i>Phleum phleoides</i> (3) 1, <i>Dianthus carthusianorum</i> (3) +, <i>Euphorbia cyparissias</i> (6) +, <i>Bromus inermis</i> (6) +.						
Pozostałe (Others)						
<i>Syntrichia ruralis</i>	1	+	.	2a	+	2a
<i>Erophila verna</i>	+	+	+	1	.	.
<i>Senecio vernalis</i>	.	.	.	+	+	+
<i>Cladonia species</i>	.	.	.	+	+	1
<i>Carex hirta</i>	.	+	.	.	+	.
<i>Arenaria serpyllifolia</i>	.	+	+	.	.	.
<i>Festuca rubra</i>	.	+	+	.	.	.
<i>Holosteum umbellatum</i>	.	+	+	.	.	.
<i>Hieracium pilosella</i>	.	.	+	.	.	+
<i>Berteroa incana</i>	.	.	+	.	.	+
Sporadyczne (Sporadic): <i>Peltigera rufescens</i> (1) 2a, <i>Cladonia cornuta</i> (1) +, <i>Abietinella abietina</i> (1) +, <i>Bromus tectorum</i> (2) 1, <i>Erodium cicutarium</i> (2) +, <i>Tragopogon dubius</i> (2) +, <i>Plantago lanceolata</i> (2) +, <i>Veronica triphyllos</i> (2) +, <i>Conyza canadensis</i> (2) +, <i>Diploschistes muscorum</i> (3) 1, <i>Coronilla varia</i> (3) 1, <i>Cladonia fimbriata</i> (3) +, <i>Sedum maximum</i> (3) +, <i>Thalictrum minus</i> (3) +, <i>Alyssum alyssoides</i> (4) +, <i>Peucedanum oreoselinum</i> (6) 1, <i>Cladonia phyllophora</i> (6) +, <i>Oenothera biennis</i> (6) +, <i>Agrostis capillaris</i> (6) +, <i>Vicia angustifolia</i> (6) +.						

Tabela 2. Wyniki analiz prób gleby zebranych w obrębie zdjęć fitosocjologicznych wykonanych na nowym stanowisku *Silene borysthena* w okolicach Wyszkowa (zdjęcia 1–3) oraz na potwierdzonym stanowisku koło Wieliszewa (zdjęcia 4–6)

Table 2. Results of analyses of soil samples collected within relevés taken at the new locality of *Silene borysthena* near Wyszków (relevés 1–3) and confirmed locality near Wieliszew (relevés 4–6)

Nr zdjęcia (Relevé number)	pH	EC [μS/cm]	Zaw. mat. org. (org. matter content) [%]	Piasek (sand) [%]			Pył i il (silt and clay) [%]
				gruby (fine)	średni (medium)	drobny (coarse)	
1	7,51	65,1	0,70	0,8	6,2	88,6	4,4
2	6,98	38,9	0,71	0,6	4,4	86,8	8,2
3	7,34	67,2	0,75	2,0	10,5	84,5	3,0
4	7,70	19,9	1,05	7,0	47,9	43,8	1,3
5	6,62	102,7	0,91	5,0	50,3	43,2	1,5
6	7,13	37,0	2,52	5,4	49,9	42,9	1,8

Summary. New locality and confirmation of an existing locality of *Silene borysthena* (Caryophyllaceae) in the Central Mazovian Lowland. *Silene borysthena* is a species typical for psammophytic grassland. In Poland it is very rare and endangered, due to the abandonment of traditional grazing and to direct destruction of its habitat (afforestation, urbanization). Only a few of its localities known in the 20th century have been confirmed recently. In 2015 a new locality of *S. borysthena* near Wyszaków in the Bug River valley was found, and in 2016 a locality probably known previously, near Wieliszew close to Zegrzyńskie Lake, was confirmed (Fig. 1, Tabs 1, 2). The species may vanish from both localities in the coming years as a result of many potential threats, including succession toward forest vegetation (both localities), uncontrolled use of motorbikes and quads in the area (Wyszaków), and reconstruction of a railway track which is planned for the near future (Wieliszew). Collection of seeds from both populations is highly recommended, to ensure at least *ex situ* protection of the Polish *S. borysthena* populations.

LITERATURA

- FALIŃSKI B., ĆWIKLIŃSKI E. & GŁOWACKI Z. 2000. Atlas geobotaniczny doliny Bugu. Cz. 1: od Niemirowa do ujścia. – Phytocoenosis, Supplementum Cartographiae Geobotanicae **12**(1): 1–320.
- KAŹMIERCZAKOWA R., BŁOCH-ORŁOWSKA J., CELKA Z., CWENER A., DAJDOK Z., MICHALSKA-HEJDUK D., PAWLKOWSKI P., SZCZĘŚNIAK E. & ZIARNEK K. 2016. Polska czerwona lista paprotników i roślin kwiatowych. s. 44. Instytut Ochrony Przyrody Polskiej Akademii Nauk, Kraków.
- KOMSTA Ł. 2016. Rewizja matematyczna siatki geobotanicznej ATPOL – propozycja algorytmów konwersji współrzędnych. – Agronomy Science **71**(1): 31–37.
- KULCZYŃSKI S. 1921. Rodzina *Caryophyllaceae*, Goździkowate – W: W. SZAFER (red.), Flora polska. Rośliny naczyniowe Polski i ziem ościennych. Dwuliścienne wolnopłatkowe: jednokwiatowe. **2**, s. 182–200. Polska Akademia Umiejętności, Kraków.
- MATUSZKIEWICZ W. 2001. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski. s. 536. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- PAWLUS M. 1992. Rodzaj *Silene* L., Lepnica – W: A. JASIEWICZ (red.), Flora polska. Rośliny naczyniowe. Dwuliścienne wolnopłatkowe – dwukwiatowe. **3**. Wyd. 2, s. 250–269. Instytut Botaniki im. W. Szafera, Polska Akademia Nauk, Kraków.
- RUTKOWSKI L. 2004. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej. Wyd. 2. s. 816. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.
- SOLON J., BORZYSZKOWSKI J., BIDLASIK M., RICHLING A., BADORA K., BALON J., BRZEZIŃSKA-WÓJCIK T., CHABUDZIŃSKI Ł., DOBROWOLSKI R., GRZEGORCZYK I., JODŁOWSKI M., KISTOWSKI M., KOT R., KRAŹ P., LECHNIO J., MACIAS A., MAJCHROWSKA A., MALINOWSKA E., MIGOŃ P., MYGA-PIĄTEK U., NITA J., PAPIŃSKA E., RODZIK J., STRYŻ M., TERPIŁOWSKI S. & ZIAJA W. 2018. Physico-geographical mesoregions of Poland: verification and adjustment of boundaries on the basis of contemporary spatial data. – Geographia Polonica **91**(2): 143–170.
- VEREY M. 2017. Teoretyczna analiza i praktyczne konsekwencje przyjęcia modelowej siatki ATPOL jako odwzorowania stożkowego definiującego konwersję współrzędnych płaskich na elipsoidę WGS 84. – Fragmenta Floristica et Geobotanica Polonica **24**(2): 469–488.
- ZAJĄC A. 1978. Atlas of distribution of vascular plants in Poland (ATPOL). – Taxon **27**(5–6): 481–484.
- ZAJĄC M. 2014. *Silene borysthena* (Gruner) Walters Lepnica drobnokwiatowa. – W: R. KAŹMIERCZAKOWA, K. ZARZYCKI & Z. MIREK (red.), Polska czerwona księga roślin, Paprotniki i rośliny kwiatowe, s. 138–140. Instytut Ochrony Przyrody, Polska Akademia Nauk, Kraków.
- ZAJĄC M. & ZAJĄC A. 2009. Elementy geograficzne rodzimej flory Polski. s. 94. Nakładem Pracowni Chorologii Komputerowej Instytutu Botaniki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

IWONA DEMBICZ, 1. *Polska Akademia Nauk, Ogród Botaniczny – Centrum Zachowania Różnorodności Biologicznej w Powsinie, ul. Prawdziwka 2, 02-973 Warszawa, Polska, 2. Zakład Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska, Wydział Biologii, Instytut Botaniki, Uniwersytet Warszawski, ul. Żwirki i Wigury 101, 02-089 Warszawa, Polska; e-mail: i.dembicz@gmail.com*

ŁUKASZ KOZUB, *Zakład Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska, Wydział Biologii, Instytut Botaniki, Uniwersytet Warszawski, ul. Żwirki i Wigury 101, 02-089 Warszawa, Polska; e-mail: lukasz.kozub@biol.uw.edu.pl*

Wpłynęło: 11.10.2019 r.; przyjęto do druku: 03.12.2019 r.

DOI: <https://doi.org/10.35535/ffgp-2019-0038>

Nowe stanowisko *Oenothera suaveolens* (Onagraceae) na Wyzynie Śląskiej

Oenothera suaveolens Desf. ex Pers. jest rośliną dwuletnią zaliczaną do typowej serii *Oenothera* (sekcja *Oenothera*, podsekcja *Oenothera*; *Onagraceae*) (ROSTAŃSKI 1985; WAGNER i in. 2007; ROSTAŃSKI i in. 2010). Pochodzenie gatunku nie zostało jak dotąd jednoznacznie wyjaśnione (ROSTAŃSKI i in. 2010; TOKARSKA-GUZIĆ i in. 2012). W oparciu o dane cytogenetyczne CLELAND (1972) twierdził, że jest to gatunek pochodzenia mieszańcowego, powstały w Europie, najprawdopodobniej jako wynik krzyżowania *O. biennis* L. z którymś z gatunków amerykańskich. Niektórzy autorzy uważają, że jest to gatunek północnoamerykański (MIHULKA & PYSEK 2001; CELESTI-GRAPOW i in. 2009; RANDALL 2017), co budzi wątpliwości, ponieważ nigdy nie został zaobserwowany w Ameryce Północnej. Sytuację utrudnia fakt, że *O. biennis* (jeden z domniemych gatunków rodzicielskich *O. suaveolens*) ma również niewyjaśnione pochodzenie (ROSTAŃSKI i in. 2010). Niemniej jednak, bez względu na to czy *O. suaveolens* jest mieszańcem dwóch gatunków obcych, czy też mieszańcem między gatunkiem obcym a rodzimym w Europie, nie zmienia to faktu, że powinien być traktowany jako obcy składnik flory europejskiej, zgodnie z zaleceniami PYSEK'A i in. (2004).

Morfologicznie *Oenothera suaveolens* najbardziej przypomina *O. biennis*, ma od niego jednak większe kwiaty oraz słabiej ogruczoną strefę kwiatostanu. Pierwsze stanowisko tego gatunku w Europie zostało zarejestrowane w 1862 r. na Węgrzech (MIHULKA & PYSEK 2001). Od tego czasu gatunek został zaobserwowany również na terenie Portugalii, Hiszpanii, Francji, Belgii, Holandii, Danii, Szwecji, Niemiec, Szwajcarii, Austrii, Włoch, Albanii, Czarnogóry, Grecji, Słowacji, Czech, Polski, Mołdawii, Ukrainy, Łotwy oraz Rosji (ROSTAŃSKI i in. 2010; RAAB-STRAUBE 2018).

W Polsce *Oenothera suaveolens* jest gatunkiem rzadkim, notowanym na kilkunastu stanowiskach w zachodniej części kraju (ZAJĄC & ZAJĄC 2001; ROSTAŃSKI & LATOWSKI 2010; WOŹNIAK-CHODACKA 2015). Uważany jest za kenofita (ROSTAŃSKI & LATOWSKI 2010; TOKARSKA-GUZIĆ i in. 2012). Występuje na siedliskach antropogenicznych takich jak przydroża, tereny kolejowe, piaszczyste nieużytki, ugory (ROSTAŃSKI & LATOWSKI